

за момиченцето му... Чуешъ ли, или си оглушалъ?... .

— Слушамъ, Дѣло, слушамъ; ща да му поговора послѣ вечерата... Не мога азъ да говора на гладно сърце... Подъ лъжичката ма боли отъ гладъ.

III.

СВАТОВСТВО.

Ето, гледайте, дѣдо Либенъ сѣдналъ, кржстосалъ краката си и приготовилъ са да говори; а Хаджи Генчо стоялъ, разгледвалъ една дамаска сабля, която откачилъ отъ стѣнната, и цѣкалъ съ езикътъ си, т. е. чудилъ са. Хаджи Генчо въ своите широки шалваре и съ своята дълга и тѣсна обжрната глава приличалъ на кошеръ или на захарна глава, и дѣдо Либенъ ималъ пълно право да го погле-